

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Appare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
necriș în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Războiul total

Omenirea cultă și civilizată de azi, care se mândrește cu lucrările minții și ale mâinilor sale, spunând că niciodată omul n'a ajuns așa de puternic ca azi, a iscodit spre drăceasca lui slavă, și acest nume de „războiu total“.

Ce vrea să zică acest nume? Un singur lucru: că în vreme de războiu nu trebuie să se bată numai oștirile în luptă, — cum era legea războaielor — ci trebuie semănată moartea și distrugerea ori unde se poate în spatele fronturilor. Războiul total înseamnă să ucizi cât mai mulți oameni, fără deosebire că ei sunt soldați cu arma în mână, cari se pot apăra, sau sunt bătrâni, femei, copii, bărbați, neînarmați, cari își văd pacinic de munca lor grea și de necazurile lor în orașe și sate, departe de fronturile de luptă. Războiul total înseamnă să distrugi nu numai fabrici de armament și de muniții, poduri peste râuri, căi ferate pe front, ci și biserici, școli, case de locuit, orașe și sate întregi pe unde n-au rămas câmpurile de luptă, să cadă în bătaia tunurilor.

Minunata iscodire a minții omenești care a descoperit mașina de sburat, aeroplanul — a fost însoarsă de patimile omenești împotriva omului. Ea nu cunoaște granițe, nu cunoaște fronturi de luptă, ci zboară la mii de metri înălțime prin văzduh, și își aruncă bombe ucigătoare asupra populației pacinice din orașe și sate.

In timpul din urmă România cea însângerată și sfârtecată de răutatea oamenilor și a vremurilor, a fost tot mai des cercetată de apocalipticele paseri de oțel, cari în loc de ouă roșii au trimis chiar și în zilele de s. Paști, bombe ucigătoare cari au făcut mii de victime, morți și răniți, și au dărâmat și au ars mii de clădiri în cari locuiau oameni pacinici.

Iată în ce stă „războiul total“, mândria drăcească a vremilor de azi! Pentru că numai sfatul și îndemnul celui rău și a oamenilor însuflați de diavolul, a putut călca și se calcă mereu toate legile războaielor, și să facă câmp de bătaie pe tot cuprinsul țărilor.

Numai cel ce dintru început a fost „ucigaș de oameni“, a putut sfătui pe mai marii neamurilor puternice, să nu mai aibă nimic sfânt, să nu mai cruțe nimic, în războiul „total“.

Nimeni dintre cei ce comandă și săvârșesc aceste ucideri în mase și distrugerii din avioane bombardiere, nu se gândesc la Dumnezeu și legile lui, la pedeapsa pentru nelegiuirile lor, care sunt tâlhării de drumul mare, — și mai rele decât ele — și nu mai pot fi numite războiu, ci măcel de sălbatici.

Nu se gândesc la ceea ce de care nu vor scăpa nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare: groaznică pedeapsă a lui Dumnezeu care-i așteaptă.

Dimpotrivă. În fiecare seară se laudă, și își bat pieptul: câte orașe și sate au distrus din înălțimea văzduhului. Și văd în aceasta semnele puterii lor și ale biruinții viitoare!

Pe lângă însângerarea nedreaptă a granițelor ei, pe lângă jertfele mari aduse pe câmpurile de luptă, pe lângă prăbușirile marelui cutremur din

Spațiul suferințelor românești

Fără iubire de deaproapele și fără credință în Dumnezeu, popoarele lumii nu mai încap pe pământ. Nu doar că omenirea n'ar mai avea loc pe globul nostru, că ar sta om lângă om, și cu cât se sporște numărul oamenilor în sânul unui popor, cu atât lăcomesc mai mult la ceea ce este al altuia. Și cu cât cresc bogățiile unei țări, cu atât vrea să aibă mai multe.

În războiul acesta a ieșit vorba că neamurile

mari ale lumii se bat pentru „spațiu vital“ pe pământ nou, pentru colonii, pentru loc unde să-și poată vinde produsele industriale tot mai multe pe cari le varsă marile uzine și fabrici cu nemiluita asupra lumii.

Noi nu vom sta să judecăm aceste cauze ale războiului. Peste ani se va vedea cari au fost adevăratele cauze ale măcelului ingrăzitor de azi. Nu ne interesează aici „spațiile vitale“ ale altora, deși sângerăm în urma înclăștării dintre uriașii pământului, cari îmbucă și din țara noastră.

Pe noi ne interesează în rândurile de față „spațiul“ nostru românesc. Pentru că, în vederea lumii întregi, iată avem și noi „un spațiu“ vital. Iar acesta este spațiul suferințelor românești, cum pot vedea acum toate neamurile pământului, — dacă nu le va fi orbit Dumnezeu de tot, — este așa de estins cât-ți țara românească dintre Nistru și Tisa. Pe tot acest teritoriu curge din nou sânge românesc, și se varsă lacrimi românești, cum s'a întâmplat de nenumărate ori în trecut, fără să ne știe nimeni.

Nu-i casă românească în care să nu suspine cineva, nu-i familie din sânul căreia să nu fie cineva în luptă sau în amarul drum al pribegiei, nu-i cineva care să poată spune că mai știe ce-i liniștea și pacea.

Tot pământul românesc s'a schimbat iar în spațiul suferințelor noastre. Fiecare petec de pământ e sfințit din nou de o durere românească.

Bătrânii Carpați au ajuns iar loc de adăpost pentru neamul românesc.

Neamul de pe amândouă laturile lor s'a amestecat iar, spre inima Țării, înfrățindu-se întru suferință, credință și nădejde. Valuri de fugari dela Apus și Miazăzi acum patru ani, — valuri de fugari dela Miazănoapte și Răsărit acum, toți cei cari nu pot purta arma în mână au curs și curg spre inima țării, spre Carpați, cum au făcut de nenumărate ori în trecut.

Vin mereu spre inima „spațiului“ nostru vital, care e același cu spațiul suferințelor românești!

Se vor mai mira învățații lumii și după suferințele de azi ale Românilor cum de avem aceeași limbă dela o margine a țării la alta? Se vor mira că avem nerușinarea să voim și azi România Mare? Cum nu ne moare credința nici nădejdea?

Dar nu este „spațiul vital“ în lume care să fi fost adăpat cu atâta jertfă ca pământul românesc dintre Nistru și Tisa. Luptele necurmăte pentru moșie au făcut ca spațiul nostru vital să fie și spațiul sfințit cu nenumărate suferințe.

„Cât e de mare și unde e România?“ Dacă ar întreba un străin neștiutor, azi așa i-am răspunde: acolo și până acolo este până unde spun știrile de războiu că pățimesc oamenii de cele mai nedrepte suferințe și prăpăduri venite peste ei din înclăștările celor mari. Acolo unde totuși credința în biruința dreptății nu vrea să moară!

Căci prin credința asta au rămas tari și biruitori și strămoșii în cazuri asemănătoare.

Să sune goarna

Să sune goarna și să cheme
La arme, vrednicii ostași,
Destul Ardealul de când geme
Sub secularii săi vrăjmași.

Din toate unghiurile țării
Dela colibă la palat,
Acum când ceasul înălțării
Și al dreptății a sunat,

Vitejii noștri să s'adune!
Eroi neintrecuți, sculați!
Și trâmbițele să răsună
Pe culmea munților Carpați!

Sculați, Români, cu mic cu mare,
Porniți viteji, să sfărâmați,
Nelegiuitele hotare
Ce azi despart pe frați de frați

Un vis de veacuri vă așteaptă
Ca n'atr'un nebiruit avânt
Să puneți stăpânirea dreaptă
Peste Ardealul nostru sfânt!

Infigeți steagul cuceririi
Pe acel pământ plin de-amintiri
În care n' slava nemuririi
Dorm somn de veci ai lui martiri.

Și după atâtea suferințe
De veacuri, inchinați-l lor
Simbolul sfintei btruințe:
Al României tricolor.

Să sune goarna dar, să cheme
La arme ai lui Mihaii urmași;
Destul Ardealul de când geme
Ingenunchiat de-un neam vrăjmaș.

(Din Transilvania în poezia Românească)

M. C. MIRONESCU

1940, — România sângerează azi și în trupuri nevinovate de femei, copii și bătrâni, și în trupurile clădirilor ridicate cu atâta trudă, în urma sălbătăciei „războiului total“.

Vor merge înainte pentru că duhul rău nu se oprește la drumul jumătate!

Dar mai credem și știm că pe deasupra sălbătăciei la care poate ajunge omul fără Dumnezeu, există și o „dreptate totală“, în mâna Atotputernicului, și că această dreptate nu va întârzia să se arate.

Pe urmele Domnului

Tatăl nostru

Așa ne-a învățat Mântuitorul lumii să-L numim pe Dumnezeu în rugăciunea ce-o spunem zilnic: „Tatăl nostru“. Nu „Tatăl meu“, sau „Tatăl tău“ ori al lui ci „Tatăl nostru“.

Incepem rugăciunea cu aceste cuvinte în care mărturisim că Dumnezeu e „Tatăl tuturor oamenilor“, fără deosebire de neam, de limbă, de credință, fără deosebire că sunt bogați sau cerșetori, că sunt puternici sau neputincioși.

În creștinism nu mai sunt „dumnezei naționali“, fiecare popor cu zeii lui, ci unul singur pentru toate neamurile lumii. Căci zeii cei mulți și idolii n'au fost nimic, au fost rătăcirii ale minții și inimii omenești, înainte de venirea Mântuitorului în lume, și mai sunt și azi credințe rătăcite la neamurile păgâne, între cari încă nu a pătruns Evanghelia Domnului să le descopere adevărul.

Dar sunt și până azi neamuri încreștinate cari vorbesc de „un Dumnezeu național“ al lor numai care le apără numai pe ele, în vreme ce e dușman neamurilor dușmănite de ele.

Rătăcirea această grea arată că mai sunt și azi popoare botezate cari numai cu numele sunt creștine, dar în mintea și inima lor au rămas tot păgâni. Căci este cel mai greu păcat și blestemie adusă numelui lui Dumnezeu, să mai creadă cineva că El, care este unul singur, poate fi cu unii bun cu alții rău, când El, cum ni L-a descoperit însuși Fiul Lui, e „Tatăl nostru“ al tuturor oamenilor.

Tot așa de rătăcit și în greu păcat trăește și creștinul singuratic care crede că Dumnezeu ține numai cu el, îi ajută numai lui, nu și vecinului, deaproapele său. Sunt creștini cari în neștiința și păgânitatea sufletului lor, se roagă lui Dumnezeu, să pedepsească, să se răzbune pe unul sau pe altul pe care are el necaz sau i-a făcut lui pagubă sau un rău ca și când omul acela ce i-a greșit lui nu ar fi tot așa fiul lui Dumnezeu ca și el.

Adevărul descoperit de Mântuitorul este că Dumnezeu nu-i numai atotputernic, atotștiutor, pretutindenea de față, prea bun, prea drept, prea înțelept, ci că El este și Părintele, Tatăl oamenilor. Ca Tată, El nu-și poate urgisi pe niciunul din fiii săi, nu le poate voi răul, ci numai binele, și de aceea cade în grea osândă și neleguire creștinul care se roagă Lui, pentru a trimite un rău sau o pedeapsă asupra deaproapele său, sau care dă slujbe la biserică în acest scop.

Mântuitorul pune în truntea rugăciunii pe care El însuși ne-a învățat, cuvintele „Tatăl nostru“, pentru ca noi să ne amintim dela începutul rugăciunii, și de fiecare dată când ne rugăm, să ne înălțăm gândul și inima la Părintele tuturor oamenilor, ca niște fii adevărați către tatăl lor cel de pe pământ.

Cuvintele dela începutul rugăciunii vreau să ne aducă aminte că Dumnezeu nu e nepăsător față de noi, ci cu iubire de părinte adevărat, ca unul care ne-a zidit, ne-a mântuit și ne-a răscumpărat prin Fiul Său, și ne sfințește prin Spiritul său cel Sfânt.

În al doilea rând cuvintele „Tatăl nostru“ vor să ne amintească dela început că dacă toți oamenii din lume avem același Părinte ceresc, noi toți suntem împreună frați, și trebuie să trăim ca frații împreună.

Deci, rugăciunea noastră creștinească trebuie să înceapă cu un gând de înălțare ca Tatăl nostru, și cu un avânt de iubire către el, ca și când un prunc s'ar uita la Tatăl său cel trupesc, cu inima arzătoare de iubire, să-i asculte rugăciunea. Dar și cu gândul de trăiește adevărată față de toți oamenii, cari toți sunt tiii lui Dumnezeu. Când te rogi Tatăl nostru, nu-i îngădui, deci, să ai sufletul plin de duș-

Calendarul săptămânii

Luna Mai

Dum. Mironosițelor. După Pent.		VREMEA (După calendarul pe 140 de ani)
Luni	1 Ziua Muncii	1—4 bine, 5 nor, 6—7
Marți	2 M. Atanasie	noaptea frig, 8-11 bine.
Mierc.	3 M. Timoteiu	12 ploaie, 13—19 me-
Joi	4 M. Pelaghia	stecat, 20 bine și cald,
Vineri	5 M. Irina	21—24 ploaie, frig și
Sâmb.	6 Dreptul Iov	vânt, 25 bine, 26 ploaie
Dum.	7 Ar. s. Sf. Crucii	mare și grindină, 27
Dumineca Slăbănogului. După Pent.		nor, 28—30 senin, 31
		ploaie.

Pomeniri

Moartea unui bun Român

Mai stăruia încă în biserici glas duios de rugă a Prohodului Domnului. Mireazma de tămâie mai poposea pe candelile curate, când în Sâmbăta Paștilor Pretorul Ilie Triștiu, ales fiu al comunei Gura-Râului, „s'a odihnit aflând ușurare multă“...

Ursitoarele i-au curmat firul vieții, atunci când toți aveau lipsă de puterea, inteligența și vigoarea lui.

Nu e tot una să mori atunci când pe capul cărunt natura a nins funigeii vremii ce-a trecut, sau să te stingi la abea 32 de ani.

Mângâierea e însă că nu lași după tine numa i un nume scris pe crucea de brad a mormântului, ci o carte deschisă viața ta, care citindu-o ajută pe alții să urce cele mai înalte piscuri, sus tot mai sus pe calea desăvârșirii.

Fiul al unei destoinice familii de frunțași, care din grădina casei, a dat societății, atâtea mlădițe scumpe, s'a smuls din grădina satului urmând comerțul liceul, luând diploma de notar, licențiat al Academiei Comerciale din București, ca apoi să ia în primire postul de grea răspundere de pretor în nordul Bucovinei.

Cinstit, modest corect, fire prietenească, un caracter integru, echipa de muncă a Ministerului de Interne, — cum atât de frumos a spus în numele prietenilor Domnul notar Ion Groza — prin plecarea lui pierde unul din pionii prețioși ai administrației“.

Inmormântarea s'a făcut a II-a zi de Paști, în biserică mare, serviciul fiind făcut de către Prea C. Cucernicile Lor. Pr. Pavel Grosu, Iacob Bologna și Diaconul Capotescu.

Răspunsurile corale au fost date de către corul mixt condus de D. Nicolae Hanzu.

Satul întreg, reuniunile cu drapele, intelectualități, au ținut de bine să aducă ultimul salut al celui ce sa născut în glia noastră.

Preot Victor Dancu

Prevestiri pentru rodire sau nerodire

Când se întâmplă primăvara vârsări mari de ape în vara ce va veni după ea, va fi căldură peste măsură și gadine (insecte vătămătoare) multe vor fi. Când e primăvara multă negură, atunci în iarna cea viitoare va fi multă ploaie, iar de e toamna multă negură, atunci în iarna cea viitoare va fi multă zăpadă. După toamna umedoasă și călduroasă urmează mai adesea ori frig iute și îndelungat peste iarnă,

Când înfloresc pomii toamna și rodesc din nou va fi toamna lungă și iarna geroasă.

Celor reținuți pe patul suferințelor „Foaia Poporului“ le împărtășește, prin slova sa, folositoare sfaturi duhovnicești și doftoricești.

mănie față de deaproapele, ci să fi împăcat cu el, iertându-i toate câte și-a greșit.

Așa își începe cu folos creștinul adevărat rugăciunea lui zilnică, pe care ne-a învățat-o însuși Mântuitorul, Uuul născut Fiul al Tatălui celui ceresc.

Părintele Ion

JIN SFATURILE DOCTORULUI IOSIF

Scarlatina

(continuare din nr. trecut)

Bolnavul este molipsitor tot timpul cât ține c jirea, deaceea în mijlociu, la scarlatina fără complicațiuni, bolnavul trebuie ținut izolat (separat, deschilind de cei sănătoși, cel puțin 6 săptămâni.

În mod obișnuit, după 6—8 zile de boală, dată cu începerea cojirei, bolnavul o dă spre bine. Poate fi socotii ca scăpat de primejdie. Sunt cazuri ușoare, când bolnavul abia se plânge de o ușoară durere de gât, abia se ivescâteva pete roșii pe corp iar fierbințeala nu ține mai mult ca 1—2 zile. În schimb sunt și forme grave, când bolnavii suferă dela început greu de tot. Au fierbințeli mari, își pierd cunoștința și zac în nesimțire, și mor după câteva zile de boală.

În afară de acestea scarlatina mai este primădioasă și din cauza prea multor complicațiuni cari pot ivi în decursul ei. Astfel, uneori inflamația din gât poate să devie tot mai mare, tonsilele (gâlcile) gâtului se umflă, se acopere de punctele albe de puroi, umflă glandele din afară, se umplu de puroi, și pricinind dureri și fierbințeli mari, în cele din urmă sparg în afară.

Adeseori se întâmplă că în decursul scarlatinei bolnavii se trezesc cu dureri mari de urechi. Aceste dureri cresc din ce în ce și devin tot mai chinuitoare iar în cele din urmă se naște o scurgere cu puroi din ureche și de multe ori bolnavii rămân depe urma cu azul slăbit ori chiar surzi.

Complicațiunea cea mai temută este însă nefrită scarlatinoasă (aprindearea de rinichi).

De cele mai multe ori cam în ziua 18—22 de boalei, bolnavul care a început să dea spre bine, cepe să se simtă din nou rău. Are amețeli, dureri de cap, se îngălbenește la față și observă că urinele (udul) tot mai puțin. La cei mai mulți li se umflă oapele și fața, ba chiar și corpul întreg, iar udul împuținează tot mai mult și este tot mai tulbure. Uneori din cauza nepuținței de a urina, se produce o veninare a sângelui, numită uremie, care pune în viață mai mare primejdie viața bolnavului.

Unii dintre bolnavii alinși de aprindere la rinichi se vindecă pe încetul în decurs de 3—4 săptămâni alții rămân cu rinichii slabi pentru toată viața.

Din cele arătate mai sus putem vedea că scarlatina este una dintre cele mai primejdioase bolnavii molipsitoare și pentru aceea este bine dacă, la începutul din vreme toate măsurile, ne ferim cât se poate mult de molipsire,

Ne vom feri deci de a veni în atingere cu bolnavii alinși de scarlatină, nu vom intra în casa lor, și este un astfel de bolnav și ne vom feri chiar și de cei care viețuiesc împreună cu ei, chiar când aceștia rămân sănătoși.

Bolnavul trebuie ținut 6 săptămâni în casă, și să se rat de cei sănătoși și numai după acest timp și ca să se ce am desinfectat cu deamănuntul odaia și toate lucrurile din ea, vom putea îngădui ca el să vină în nou în atingere cu cei sănătoși. La toate cazurile de scarlatină vom chema cât mai de grabă medicul și vom urma cu sfințenie toate sfaturile și prescripțiile lui.

În ce privește vindecarea bolnavilor alinși cu această boală, pe lângă cea mai mare curățenie, și un pat bun, mâncări de tot ușoare, mai ales lăptării, și tuva ceea ce ne prescrie din caz în caz medicul. În timpul din urmă se întrebunțează cu cel mai mare interes serul antiscarlatinos, care ajută mult, îndeosebi în cazurile mai grele. Acest ser se poate întrebunța și să apărare în cazurile când vom să ferim de boală cineva, care a venit deja în atingere cu un bolnav de scarlatină și avem bănuiala că s'ar putea îmbolnăvi. Aceste injecții de apărare sau prevenire se fac foarte multe ori cu mare folos, spre pildă, când într'un loc sunt nat de copii, și chiar și într'o casă cu mai mulți copii careva se îmbolnăvește, iar pe ceilalți vrem să-i ținem de boală.

Dr.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Armele vechi și armele noi

Telefonul. Un american cu numele Edison a născut și minunea asta. Să vorbești cu omul la ori ce depărtare. Cu ajutorul electricității, o sârmă oarecare e pusă în mișcare și duce sunetul vorbelor departe, departe de noi.

Soldații întind sârme și le pun în serviciul comandanților, cari dau porunci în toate părțile, cu cea mai mare iuteală.

Un ofițer se așează la o înălțime dela care poate să vadă trupele dușmane. Cu ajutorul telefonului spune comandantilor la ce depărtare să îndrepte tunurile. Astfel îl ajută pe dușman să se retragă.

Telegrafia fără sârmă. Minunea aceasta a aflat-o un inginer italian cu numele Marconi. Prin puterea electricității se prind vorbele dela o stație la altă, fără sârmă. În vreme de pace, felul acesta de telegrafie se folosește pe mări, dela un vapor la altul și dela vapor la țărni. În vreme de războiu o folosesc țările întovărășite de războiu. Se întâmplă câte odată, că dușmanul prinde telegrafia lui secretul altei țări, care poate să-i aducă înfrângerea.

Vapoară de războiu. Pe un singur vapor se așează multe tunuri și sute de soldați înarmați. Vapoarele luptă între ele pe apele mărilor și prin bombardare tunurile nimicesc orașele dela țărmurile mărilor. Ele se mișcă și se scufundă unele pe altele, cu tot ce e pe ele.

Minele plutitoare și minele ancorate. Minele plutitoare cu formă de pară, sunt umplute cu cele mai explozive materii. Tot asemenea și minele ancorate dela fundul mării. Acestea din urmă au forma unei cutii de

Și unele și altele se așează la o adâncime de 3-5 metri sub apă, pe unde au să treacă vapoarele de războiu. Atingându-se un vapor de o astfel de mină, ea explozează, sparge vaporul și-l scufundă. Câte vieți omenești și-au aflat moartea pe fundul mărilor, din pricina acestor mine îndrăcitate.

Pentru pescuirea acestor mine omorâtoare de oameni, sunt anumite vase, cu cari soldații se lasă sub suprafața apei și delatură minele din calea vapoarelor. Soldații, pe multe nu le află și acestea, cât de târziu se prăbușesc pagube și moarte între oameni.

Torpedă torpiloare. Cea dintâiu are formă lungă și e făurită cu multă măiestrie. Soldații marinari îndreaptă torpeda prin apă spre o anumită țintă, — spre vapor, care poate să fie la depărtare până la 800

m. Ajunsă la țintă, cu iuteală uimitoare, se lovește cu capsula de vapor. Materiile din ea explodează, sparg vaporul și-l scufundă.

Torpilorul e un vas de războiu panșerat, (înbrăcat în fer), acesta se apropie în câțiva de corăbiile și vapoarele dușmane și îndreaptă torpeda spre ele, apoi se retrage grabnic, ca să nu fie lovit de gloanțele tunurilor de pe vapoară.

Submarinele sunt și ele vase de războiu, cari caută să nimicească vasele dușmane. Ele plutesc pe apă ca și alte corăbiile. Când se văd primejdite, sau când voesc să atace un vas străin, se scufundă sub apă și îndreaptă torpedele asupra vaselor dușmane. Submarinele pot să stea, mai multe ceasuri scufundate sub apă.

Hidroplanul se aseamănă întru toate cu aeroplanul și face același serviciu. Hidroplanul are în partea de jos două luntrițe, cu cari plutește pe apa de pe care e și ia zborul. Aeroplanul are în loc de 2 luntrițe 3 roate numai într'atât se deosebește unul de altul.

Tunurile sunt armele îngrozitoare, cari adeseori ele hotărăsc lupta. Tunurile sunt de felurite mărimi: tunuri de munte, tunuri de câmp, tunuri grele și mortiere.

Afară de armele și mașinăriile înșirate aci, în războiul acesta de acum, se mai folosesc bombe cu gazuri otrăvicioase, cari explodând varsă și stropesc cu foc pe dușmani.

Mai îngrozitor de cât toate, este glonțul dum-dum care după ce ajunge în corpul omului explodează, rupe și pricinuește dureri îngrozitoare.

Ce trebuie să facă agricultorii

În timpurile de față trebuie pusă cea mai mare grijă în facerea semănturilor cu floarea soarelui, în cânepă și bumbac.

Uleiul rezultat din recolta de floarea soarelui va trebui să servească în hrana armatei și a populației civile iar inul, cânepa și bumbacul vor urma să folosească pentru nevoile de îmbrăcăminte.

Urmărind acest scop de interes național, Ministerul Agriculturii și domeniilor a modificat planul de

In caz de alarmă aeriană, graba și lipsa de disciplină pot provoca mai multe accidente decât bombele avioanelor inamice.

Ne scriu cetitorii

Domnule Redactor,

Subsemnatul Ioan Oros domiciliat în comuna Bârgăniș jud. Târnava Mare fost vechi abonat și nou abonat cu Nr. 827 al mult prețuitei noastre „Foia Poporului” cu onoare vă aduc la cunoștință următoarele: Înainte de războiul mondial îmi aduc bine aminte cum se concureau cărușii din Brașov prin comunele noastre cu pește de vânzare de tot soiul, așa că aveam totdeauna din destul. Când în anul 1918 cu voia a tot puternicului și prin jefă bravei noastre armate visul nostru milenar ni s'a împlinit, ne-a fost foarte mare bucuria iar a doua bucurie ne-a fost știind că suntem o țară cu foarte mult pește și vom avea din destul, însă nu știm ce e cauza că pe la satele noastre aproape nu-i mai cunoaștem gustul. Dacă se întâmplă ca la orașele mai mari, unde noi țărani mergem foarte rar și dăm cu ochii de ei și vrem să cumpărăm credem că ni se vinde cu preț de speulă, iar cei mai mulți nu-l gustă cu anii. Deci vă rugăm foarte mult, Dle Redactor, a publica aceste câteva rânduri în mult prețuitul ziar „Foia Poporului” și a ruga pe cei dela conducerea țării care credem că nu au cunoștința de această tristă stare, și ar fi de dorit ca câți mai mulți de prin satele noastre să se adreseze cu această cerere către cei în drept sau prin ziare sau direct pentru a lua măsuri în cauză.

Ioan Oros

cultură măbind suprafețele acestor culturi, a avut de asemenea grijă ca agricultorii să aibe la timp semintele necesare facerii acestor însămânțări după cum le-a comunicat Camerelor Agricole, și rămâne ca agricultorii să-și facă datoria executând dispozițiunile sfaturile și indemnurile organelor agricole și administrative, așa cum cei mobilizați își fac datoria pe front.

Este o datorie față de țară, dela care nimeni nu trebuie să lipsească. Timpul fiind înaintat, agricultorii trebuie să-și încadreze toate puterile de muncă, lucrând zi și noapte până ce fiecare își va fi făcut această datorie.

FOIȘOARĂ

„Oprea din Măstăcani...”

— Pilde de țărani harnici —

La o depărtare de 2 km. spre Răsărit-Miazăzi de la marginea celui mai apropiat colț de pădure, se găsește gospodăria fieiertatului Oprea, bărbatul mătușii Milintina. Cele 42 iugăre de pământ ce se întind într-o singură bucată alături de pădure, s'au împărțit între cei doi feciori și trei fete.

Dar pe lângă cele 42 iugăre sau mai împărțit și alte iugăre în altă parte de hotar, căci Oprea era proprietar pe vremea aceea între românii din sat!

Ori decâte ori afla că se vinde o bucată de pământ, se grăbea s'o cumpere. Și ori decâte ori făcea un asemenea târg, lua câte-un pahar de „vinars” mai mult, căci de, așa era el, ori de voie bună, ori de necesitate, trebuia să guste câte-un pahar!

Când pleca în sat călare, cu traista după gât, ca să aducă amiaza pentru lucrători întotdeauna se întorcea acasă „împretenit” bine cu vinarsul. În asemenea situații când mă găseam la ei acasă, numai eu și vărul Miron ne bucuram, căci numai atunci ne da voie să

ne jucăm cu pipa lui de porțelan, despre care spunea că e de „spumă”.

Un strein ar fi crezut că omul acesta se culcă și e bun culcat până mâine zi cine știe când! Dar nu era așa!

Dimineața când cânta primul cocoș, îl auziai îndemnând la deșteptare servitorul și feciorii mai mari, cari odată cu făcutul zilei, trebuiau să plece la muncă!

După ce îi aranja la muncă pe toți, el directea prin curte și grajd, ca să fie curate pe când se întorc vitele dela pășune! Și Doamne ce vite frumoase și multe avea! Creștea boul până la trei ani și nu știa ce-i jugul căci erau alți patru sau șase mai bătrâni pentru muncă! Chibzuia el Oprea că în vite oricând are banul trebuincios pentru familie sau pentru cine știe ce cumpărături mai mari. În loc de bani, ținea vite!

Odată, (era pe vremea unșurilor) la un pahar de vin în Sibiu, a cumpărat o casă în oraș cu trei mii de „zloți” sumă ce corespundea cu valoarea a 5-6 perechi de boi buni. La fel și-a luat și-o mașină de treerat. Și toate acestea numai că avea ce vinde și pe ce face banul. Pe el nu-l interesa nici odată că e bun sau nu prețul vitelor. El creștea vite ca să fie curtea lui, curte de om muncitor și înstărit prin muncă aspră din zori și până 'n noapte

Apoi cu toată averea lui, feciorii și fetele lui, nu aruncau banii pe zdrențe din prăvăliile orașului. Cânepa

și lăna se lucra în războiul din casă de către fieertata mătușa Milintina și fetele ei. Din oraș se cumpăra numai ceace era neapărat trebuincios. Și atâta timp cât au mers treburile așa, mereu, se adăuga câte-o nouă brazdă de pământ, la brazda veche!

Mă gândesc uneori că de ce mulți plugari nu-și pot înmulți brazda de pământ ca Oprea din Măstăcani deși muncesc cu zor și agonisesc bani frumoși!

Și oridecâteori mă gândesc așa, tot de atâtea ori îmi dau seama că banul multor plugari se duce în punga streinului pe lucruri de cari s'ar putea lipsă sau le-ar putea avea lucrate în casa proprie.

Să nu uităm că ferțirea omului este legată și de o muncă cinstită și înțeleaptă săvârșită cu mâinile lui proprii.

Oprea din Măstăcani a muncit, a chibzuit, pentru că așa îi porunceau mintea și sufletul lui. Casa lui era casă îndestulată și împăcată cu de toate din darul lui Dumnezeu, la care se ruga în văzul familiei în fiecare seară și dimineață iar Dumieca și sărbători încălțat în „călțuni” și „cojocică” alături de mătușa Milintina încălțată și ea cu cisme cu „cioc de rață” și iie din bătrâni coborau la biserica din sat să se închine Celui prea înalt!

Așa era el și mulți ca el și a mintire lor în aceste zile ne suut lecții pentru noi și întreg neamul românesc, de oameni sărguincioși și păstrători ai bunurilor moștenite din bătrâni.

Pr. Aurel Borțianu

Plugari! Voi sunteți armata muncii și a nădejdiilor Neamului. Însămânțați brazdele de zor! Prin ele înfloresc nădejtile de mai bine ale Patriei.

Prin cumpătarea noastră să arătăm că înțelegem, vremurile de restriște prin care trecem, făcându-ne promotorii solidarității naționale

Nu risipiți pâinea! Fărămiturile risipite sunt stropi din sfânta sudoare a țăranelor... Bătălia plugului scrijind bătălia tunului!

INFORMAȚIUNI

= ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 500.—
Pe o jumătate de an — — —	, 250.—
Pentru negustori și comercianți — — —	, 700.—
Instituții și autorități — — —	, 2500.—
Abonament de sprijin — — —	, 6000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — LEI 7.—

● **SPRE LUARE AMINTE.** Incunoștiințăm pe această cale, că începând cu acest număr vom opri trimiteră foii cititorilor cari nu sunt la curent cu plata abonamentului. Ne vedem siliți a lua această măsură, pentru a economisi hârtia și cheltuelile de tipar și pentru a nu lăsa să se prelungească obiceiul unora de a ceti foi „pe de gratis”. Așa dar, începând cu numărul 18, nu vor primi foaia decât aceia cari sunt la curent cu plata abonamentului. Așteptăm, deci, ca abonații noștri restanțieri să-și acopere obligațiile bănești față de foaie, pentru a rămâne și pe mai departe în rândurile abonaților noștri.

● **ODATĂ CU CELE DE MAI SUS ANUNȚĂM PE CETITORII NOȘTRI** că din motive streine de voința noastră, ne vedem siliți a scoate pe viitor foaia numai în PATRU pagini. De îndată ce împrejurările se vor schimba, vom apare iarăși în obișnuită formă. Economia de hârtie pe care o realizăm în împrejurările de față o vom folosi-o la timpul său, tot pentru a ne servi cât mai mulțumitor abonații.

● **M. SA REGELE MIHAI IN MIJLOCUL SUFERINȚELOR NEAMULUI.** Îndată după ce a luat sfârșit bombardamentul deslănțuit asupra orașelor București și Ploești, în ziua de Luni 24 Aprilie a. c., M. S. Regele Mihai s'a deplasat la fața locului, unde a cercetat cu luare aminte suferințele sinistraților. Peste tot Suveranul a adresat cuvinte de îmbărbătare celor loviți de soartă. În același timp Regina Mamă Elena a vizitat pe răniții din spitale, împărțindu-le daruri.

● **ADUNAREA EPARHIALĂ A ARHIEPISCOPIEI SIBIULUI.** La Dumineca Tomii s'a ținut la Sibiu, ca în fiecare an ședințele Adunării eparhiale anuale a Arhiepiscopiei Sibiului, sub președinția I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, cu participarea P. Sf. Lor Eiscopii Andreiu al Aradului, Nicolae al Orăzii-Beiuș și Veniamin al Caransebeșului.

Dimineața s'a oficiat în Catedrala mitropolitană o măreață Liturghie arhierescă de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, asistat de P. Sf. Episcopii Nicolae Popoviciu și Veniamin Nistor. Tot acolo, a avut loc în continuare ședința de deschidere a Adunării eparhiale, cu care prilej I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a rostit o cuvântare, fixând poziția bisericii românești față de viitoarea pace a popoarelor și reformele sociale ce vor trebui făcute după războiu. P. Sf. Episcop Andreiu al Aradului, ca și deputatul eparhial Dr. Gh. Preda, au arătat că clerul și poporul își însușesc punctele de vedere afirmate de către I. P. Sf. Sa, ele exprimând voința întregii suflări românești de pe aceste plaiuri.

● **INSTINTARE** Se aduce la cunoștința tuturor întreprinderilor comerciale și industriale mari și mici, bodegi, restaurante, cârciumi, laboratoare, farmacii, hoteluri, birouri, etc. din Municipiul și județul Sibiu, cări sunt supuse taxei de control sanitar, că pentru exercițiul 1944-1945 urmează a plăti taxa sanitară din exercițiul 1943-1944, care se raportează pe exercițiul curent. Taxa fără majorări se plătește la Serviciul Sanitar al județului Sibiu Str. Șaguna Nr. 10. Acei contribuabili cari nu au fost încă impuși, urmează a face declarațiunile legale.

Situția politică și militară de peste săptămână

In Rusia

În ultimele zile situația generală de pe frontul de Răsărit a suferit unele schimbări. Pe unele locuri sa produs desfundarea terenului, fapt care stinghereste în mare măsură operațiunile de înfățișări mai mari.

În sectorul sudic, terenul s'a svântat în deajuns iar cerul s'a inseninat, încât se presupune că în scurt timp, cele două tabere vor arunca în luptă mari forțe și vor folosi arma aeriană în măsură mai mare.

De câteva zile sovieticii au început a concentra forțe proaspete în sectorul situat la sud de Pripet, concentrări care sunt atacate zi și noapte de arma aeriană germană.

Sectorul de luptă dintre Iași și Kowel a înregistrat operațiuni mai importante, trupele germane și române dând lupte pentru a-și îmbunătăți pozițiile și a schimba linia frontului în așa mod, încât să poată obține puncte prielnice pentru atac și apărare. În timpul bătăliilor date, unitățile germane, luptând în spațiul dela sud de Nistrul superior au cucerit numeroase localități și câteva puncte de mare importanță strategică. Deasemenea, trupele române, în colaborare cu forțele armate germane, au obținut bune progrese în zona dealurilor subcarpatice.

În sectorul Sevastopol, se înregistrează numai atacuri locale ale sovieticilor date în scopul de a zădărnici succesele germane obținute în ultima vreme. Luptele au fost foarte îndârjite uneori ajungându-se la lupte corp la corp.

Situția politică internațională

Situția internațională din ultimele zile este arătată de o hotărîre deosebită a guvernului britanic. Corpul diplomatic din Londra a fost incunoștiințat din partea Foreign Office-ului că miniștri plenipotențieri și funcționarii legațiilor nu mai pot părăsi Londra, nu mai pot trimite geamantane diplomatice și curieri și că nu mai pot transmite nici o comunicare telegrafică sau telefonică guvernelor respective, decât prin oficiul ministerului de externe. Sub prevederile acestei măsuri nu intră diplomații Statelor Unite și ai Rusiei.

Măsura este atât de neobișnuită în uzanțele diplomatice, încât din caracterul ei nu se poate trage decât o singură concluzie și anume, că se apropie ziua unor mari evenimente militare. E cu puțință ca invazia anunțată de atâtea ori, să sa apropie cu pași repezi. Chiar conducătorii germani admit, că în momentul de față, interesul militar al Berlinului trebuie să se îndrepte spre Vest.

În Italia, guvernul Badoglio, a demisionat la stăruințele partidelor de opoziție și la sfatul guvernelor englez și american. Noul cabinet va avea și el un caracter provizoriu și este cu puțință să fie prezidat tot de mareșalul Badoglio, după refuzul contelui Sforza de a colabora cu regele Victor Emanuel.

În ce privește situația internă, este de admis ca formația ministerială de mâine, din Italia va înrâuri lichidarea totală a fascismului, mai ales în urma

În legătură cu deschiderea celui de al doilea front, prin debarcarea pe continent a aliaților rusească, „Războiul și clasa muncitorească” publică un articol care spune: „E destul de multă vreme de când lumea a aflat care sunt planurile aliaților cu privire la un atac împotriva Germaniei pe la est, pe la nord și pe la sud. Loviturile dela est nu s'au lăsat așteptate, dar nu se poate spune același lucru spre ce trebuiau să vină dela vest și dela sud”. Punerea în mișcare concentrată a aviației pregătește desigur invazia în Europa, dar pe continentul european nu s'a putut desvolta încă nici o acțiune a aliaților noștri. Iar condiții mai prielnice cele create în prezent de armata roșie nu s'au închipuit.

1944, anul hotărîtor

După unii anul acesta trebuie privit drept un an hotărîtor, care va putea să ne arate deciziei.

Din cele cinci mari puteri care joacă rolul principal în acest războiu, trei au obiective de război clar stabilite. Germania luptă pentru existența ei pentru salvarea întregii Europe de a fi subjugați o putere din afara continentului nostru.

Din tabăra inamicului numai țelurile Unim Sovietice sunt absolut clare. Imperialismul sovietic propus sovietizarea Europei și bolșevicarea Orientului apropiat fixate ca primele trepte ale sovietizării lumii.

După toate semnele se crede că anul 1944 va fi un an hotărîtor, care va putea să ne arate față a lumii.

stării sănătății d-lui Mussolini, care se anunță îngrijorătoare.

Protestul țărilor neutre la nota engleză și la cererea cană, prin care li se cerea aproape ultimativ ceteze legăturile economice cu Germania, este de slabă. Judecând după tonul presei din Stockholm guvernul suedez va asculta sfaturile aliaților. Pe altă parte, Portugalia și Spania au anunțat că ședințele lor comerciale cu Germania au fost suspendate și că în prezent ele nu cuprind decât aranjamente pentru aprovizionarea populației civile.

În Camera Lorzilor din Londra, s'a vorbit pre puțința reînvierii Ligii Națiunilor și de trimiteră marea ei într'un instrument de garanție militară politică. De altfel, trebuie să arătăm că majoritatea membrilor din Camera Lorzilor sunt cei mai susținatori ai reînființării Ligii Națiunilor. Deosebire de membrii Camerei Comunelor și de miniștri, care preconizează o instituție nouă, bazată pe conducerea marilor puteri.

Unele ziare străine se ocupă pe larg de răspuns a guvernului finlandez trimisă la Moscova. Teza guvernului din Helsinki ar fi, ca ostilitățile militare să înceteze fără condițiunea restabilirii tratatului din 1940, rămânând ca toate pretențiile să fie aranjate la conferința păcii.

Ziarele Suedeze mai sunt informate ca guvernul finlandez din Washington a informat guvernul Statelor Unite că acceptându-se termenii rusești, Finlanda și-ar pierde drepturile de națiune independentă.

Nouii bombardamente asupra orașelor București și Ploești

În ziua de Luni 24 Aprilie a. c. între orele 12 a. m. și 4. d. m. aviația inamică a bombardat din nou, orașele București și Ploești — fapt care a fost anunțat și în comunicatul de războiu al Comandamentului de căpetenie al armatei române.

Se anunță mai mulți morți răniți și pagube la locuințe.

Prima vopsitorie

și curățătorie chimică
românească din Sibiu

DUMITRU HANEA

SIBIU, STRADA KAPP Nr. 2

(În curtea fabricii „Industria de Tricotaje”.
Dincolo de Cibin. - Stația de tramvaiu Biserica greco-cat.)

Toate lucrările branșei se execută conștiincios, cu garanție și în cel mai scurt timp. Încercați spre convingere!